

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

Zelena luč za stanovanja

Dober srednjeročni program stanovanjske graditve – Višje stanarine – Večji odstotek za razširjeno reprodukcijo in družbeno pomoč

Spričo izredno težavnega položaja na področju stanovanjskega gospodarstva so moščanski odborniki na zadnji seji razpravljali samo o eni točki dnevnega reda, in to kako zagotoviti kar najboljše pogoje za prihodnjo ureditev stanovanjskega gospodarstva ne samo v občini, ampak na območju cele Ljubljane.

Na podlagi zakona o programiranju in financiranju stanovanjskega gospodarstva so mnoge delovne organizacije z veliko prizadevnostjo načrtovalje nadaljnje stanovanjske potrebe svojih članov. Tako je v moščanski občini 65 odstotkov delovnih organizacij, ki zaposlujejo 85 odstotkov delovnih ljudi, izdelalo srednjeročne programe stanovanjske graditve. Precej delovnih organizacij pa se izdelave teh programov še ni lotilo ali pa so jih izdelale z veliko zamudo; zato v občinskem programu tudi niso vključene.

Ze površna ocena programa zadostuje, da lahko očitamo mnogim delovnim organizacijam neresnost pri njihovem sestavljanju. Dvomim, da vsa leta nazaj stanovanjskih problemov niso reševale, je precej upravičeno. Tako bo stanovanjski pri-manjkljaj ob koncu 1976. leta znašal prek 1700 stanovanj – ob se-

danih finančnih možnostih in zme-raj višjih cenah za stanovanjski kva-dratni meter.

Kaj pravzaprav preprečuje hitrejšo gradnjo stanovanj? Ze vrsto let ugotavljajo mnogi strokovnjaki s stanovanjskega področja, da je po-trebno iskati temeljne probleme, ki zavirajo oziroma onemogočajo nor-

malno stanovanjsko gradnjo v raz-drobljenosti gradbenih podjetij, v neurejeni zemljiški politiki, ne-nehnem spreminjanju urbanističnih načrtov, premalo koncentrirani gradnji in ne nazadnje tudi v nad-poprečnem dvigavanju cen gradbenih

(Nadaljevanje na 2. strani)

Nov obrat v Izolirki

Nekaj več kot 400 delavcev te delovne organizacije je z lastnimi sredstvi zgradilo nov objekt, s pomočjo katerega bodo povečali letno vrednost proizvodnje za več kot milijon dinarjev. Tako je podjetje tudi dokazalo, da dobro gospodari in da so njih načrti polni zagnanosti in delavnosti. To pa je tudi v skladu s pismom predsednika Tita in izvršnega biroja ZKJ.

UGODITI POTREBAM TRZIŠČA

Vodja razvojnega oddelka v Izolirki inž. Furlan nam je v pogovoru povedal, da so se za nov obrat odločili predvsem zaradi potreb tržišča, zastareli obrati pa niso uspeli slediti le-tem. Poudaril je, da zahteva proizvodnja bitumenskih emulzij veliko natančnosti, ker že majhna sprememba v kvaliteti surovin vpliva na končni izdelek. Glede tega so v no-vem obratu poskrbeli za takšen pro-izvodni proces, ki omogoča večjo kvaliteto, varnost pri delu, možnosti za morebitno škodo pri proizvodnji pa so minimalne. S pomočjo nove proizvodnje pa so dosegli tudi to, da

so manj vezani na uvoz glede spe-cialnih dodatkov.

Bitumenske razstopine sodijo v tiste vrste izdelkov, ki so za podjetja donosni. Vendar pa so ugotovili de-janske potrebe tržišča tudi z raziska-vami. Ne glede na to lahko proizve-demo 10.000 ton emulzij več, kot jih potrebuje trg danes in 2 oziroma 3 tisoč bitumenskih raztopin več, kot jih lahko sprejme tržišče. Ome-nimo naj tudi, da so dela za nov obrat veljala okoli 200 milijonov starih dinarjev, pomembno pri tem pa je, da so pri graditvi sodelovale domače delavnice, konstruktorji in drugi. S pomočjo novega obrata bodo povečali realizacijo za več kot milijon dinarjev.

IN KAKŠNI SO NJI NAČRTI?

Proizvodnjo namenjajo povečati kakor tudi število svojih proizvodov. Tako bodo začeli proizvajati po-sebno vrsto lepence, ki jo je mogoče variti in predstavlja idealno hidro-izolacijo. Razširili bodo tudi obrat stiropora, v kratkem pa namenjajo začeti s proizvodnjo plošč iz mine-ralne volne, impregnirane s trdim vezivom.

Izolirka, ki proizvaja izdelke hidro in termoizolacije v gradbe-ništvu, v zadnjem času tudi za elek-troindustrijo, imajo še vse polno drugih načrtov. Z novim obratom, ki so ga zgradili z veliko skrbnostjo, so dosegli tudi veliko stopnjo ra-cionalizacije, saj bodo v prihodnje z manj truda lahko dosegali rezultate, za katere so se morali do zdaj trdo bojevati. Tako bo nekaj več kot 400-članski kolektiv realiziral letno proizvodnjo v vrednosti več kot 8 milijonov dinarjev.

MARIJAN ROGELJ

V Zalogu so zadovoljni z vrtcem

Pred 4 meseci smo v Zalogu odprli vrata novozgrajenega objekta VVZ, prvega montažnega objekta te vrste v naši občini. Ker sem ob otvoritvi s strani občanov in drugih slišala več kritike kot pohvale zaradi takega načina gradnje, me je zanimalo, kako poteka življenje in delo v tem objektu in kakšne hibe so se pokazale v tem času.

Tov. Plazarjeva, kaj bi nam lahko povedali glede funkcio-nalnosti in razporeditve prosto-rov oziroma objekta kot ce-lo-te?

Marsikoga je že med gradnjo zbo-dla v oči nizka gradnja objekta, ven-dar moram reči, da je stavba izredno

izdelana, le Marlesovi kooperanti – obrtniki so bili pri izdelavi notranjih fines nekoliko površni.

Ste z notranjo opremo in zu-nanjimi pripomočki za igranje otrok zadovoljni?

Notranja oprema in pripomočki so v redu in trenutno nam ne pri-manjkuje ničesar. Pogoj za tako sta-nje je seveda tudi to, da kapaciteta še ni občutno prenapolnjena.

Tudi zunanja igrala so zado-voljiva. Imamo peskovnik in razne lesene naprave, ki omogočajo mini-mum telesnih poškodb. Na pomlad pa bomo uporabili tudi še preostali inventar iz starega vrtca. Igrišče je zaenkrat še nekoliko premajhno pa si pomagamo tako, da niso vsi otroci naenkrat zunaj.

Prostor okrog vrtca je dovolj velik in odmaknjen od cestnega trušča, tako da nam bo s postavitvijo raznih šotorov poleti omogočal, da bomo imeli otroke čimveč na svežem zra-ku.

Ali je kapaciteta v celoti za-se-dena – po 4 mesecih od otvo-ritve?

Kapaciteta objekta je 120 otrok, vpisanih pa imamo 139 otrok. Dnev-no prihaja v varstvo 118 do 120 otrok, tako da je kapaciteta idealno zasedena. Ker smo bili v starih pro-storih v nemogočem položaju, se nam včasih zazdi, da imamo sedaj kar preveč udobne možnosti za delo. V takih prostorih človek rad dela!

Marsikje so problemi glede kadrovske zasedbe. Ali pri vas teh problemov ni?

Kadrovski problemi so tudi pri nas, ne sicer preveč pereči, vendar so! Po normativih bi morali imeti 12 vzgojiteljic, imamo jih pa le 10, in sicer 6 kvalificiranih in 4 varuhinje. Skupno nas je zaposlenih 15.

Kakšno je vaše mišljenje gle-de diferencirane oskrbnine?

Po mojem mišljenju bi bila dife-rencirana oskrbina upravičena, saj bi tudi z njo dosegali zmanjšanje so-cialnih razlik! Seveda pa bo za dose-go cilja predvsem potrebno ugotovi-ti optimalna merila za oceno ose-bnih dohodkov staršev. No, za starše naših otrok je iz dosedanjih potrdil o osebnih dohodkih razvidno, da niso bogataši ter bodo le redki pla-čevali polno oskrbnino. Zato pa bo močno obremenjen občinski proračun.

Imate kake načrte oziroma želje v zvezi z razvojem otroškega varstva v Zalogu?

Načrtov nimamo, imamo pa še nekaj želja – kljub temu, da jih je bilo mnogo že izpolnjenih z dogra-ditvijo tega objekta.

Zalog je glede razvoja zelo di-namičen kraj, zato želimo, da bi vsi odločujoči dejavniki že sedaj, ko bodo gradili nove sta-novanjske enote, mislili tudi na probleme otroškega varstva. Se-danja zmogljivost je zasedena, kam bodo šli malčki v varstvo čez dve leti, ko bo po programu v Zalogu 20 novih družin?!

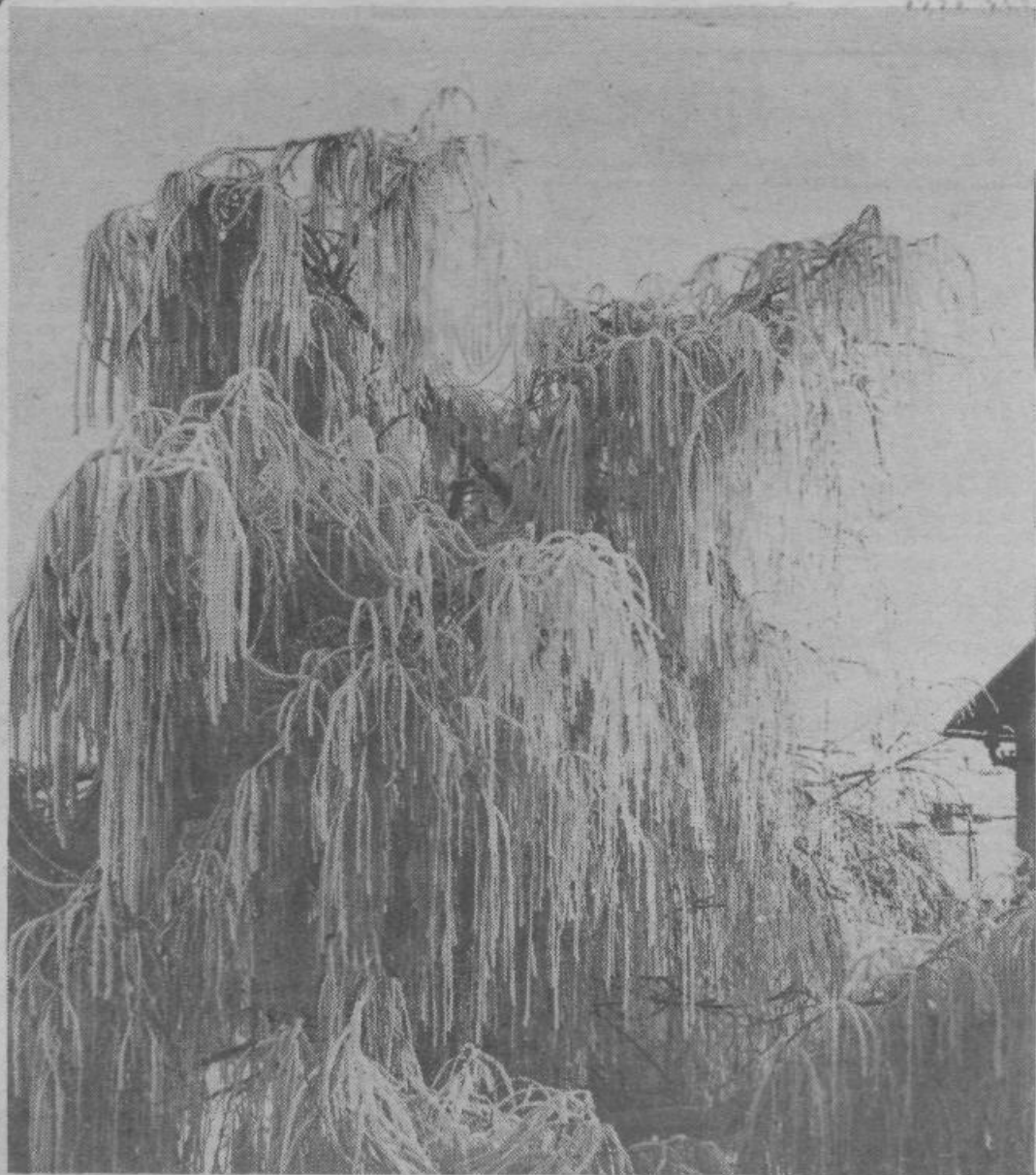
Nasa želja je tudi, dda bi ugodili staršem malih otrok, v starosti do 2 let, zato bi bilo potrebno razmisli-ti tudi o organizaciji te vrste varstva.

Poklic vzgojiteljice je krep, otroci so najbolj hvaležno občinstvo. Zato bi morali ta poklic bolj poopularizirati in o njem več pisati, da bi bila mladi-na poučena in bi se traje odločala zanj.

Tov. Plazarjeva, dovolite, da vas pravzaprav predstavim bralcem Naše skupnosti. Bi hoteli kaj povedati o sebi?

Po končani srednji šoli sem se za-poslila kot vzgojiteljica tu, v Zalogu. To je bilo leta 1960. Od leta 1964 dalje sem ravnateljica VVZ v Za-logu. Med tem sem se vpisala na viš-jo pedagoško šolo v Ljubljani kot iz-redna študentka in sem trenutno absolventka te šole.

MILENA MATJA ŽIČ

Družbenopolitične organizacije
in občinska skupščina Moste-Polje
želijo občanom
SREČNO NOVO LETO 1973

Knjižnica je pretesna

Knjižnica Jožeta Mazovca obstaja kot samostojna proračunska enota od leta 1956 in jo letos zadnje leto financira občina. Že naslednje leto namreč preide pod okrilje kulturne skupnosti Ljubljana. Pred letom 1956 je bila moščanska knjižnica – kakor vse druge ljubljanske – podružnica mestne knjižnice. Čitalnica na Zaloški cesti deluje od leta 1965 in je kombinacija študijskega in revijskega tipa. Z oddelkom v Polju, v krajevni skupnosti v Jaršah in v Hrušici imajo vsega skupaj 35.000 knjig, od katerih vsako preberejo letno približno 4 bralci. Skladišča nimajo, ker ni prostora, fond so prečistili, kot temu pravijo, kar pomeni, da so vse te knjige iz „žive zaloge“ in jim v glavnem ne ležijo po policah. Take nespecializirane knjižnice naj bi imele zalogo zadnjih 10 let – razen seveda domačih in tujih klasikov. Pri raznovrstnih priročnikih ni težav, ker hitro zastarijo. Letno se število knjig poveča za 2.500, prav toliko pa jih tudi odpade. (Samo za primer: stare in poškodovane odhajajo v neko šolo na Gorjance.)

Čeprav je med bralci največ mla-dine, to še ne pomeni, da v knjižnici Jožeta Mazovca prevladuje mladinska literatura. Daleč od tega. Izra-zito mladinske literature, za cici-bane in za pionirje do 14. leta, je približno 30%. To pa je seveda odločno premalo. Če bi imeli samo-stojni mladinski oddelek, je treba vedeti, da mladina od 15. leta naprej že bere v glavnem to, kar bero odrasli. V Ljubljani imamo posebno mladinsko knjižnico – pionirsko knjižnico – na Komenskega ulici 9.

Razmišljali so tudi o tem, da bi sposojali plošče, samo razmišljali.

Prostora nimajo, v moščanskem poslovnem centru pa tudi ni mesta zanje. Vse kaže, da bo svoj mladinski oddelek dobilo najprej Polje. Otroci berejo seveda pravljice. Na prvem mestu je Ela Peroci, pa ljud-ske slovenske, fiske in druge prav-ljice. Otroci vseh knjig ne morejo odkriti sami. Svetujejo jim v šoli, vprašajo knjižničarko, potem se pa že da izbirati. Precej dobri knjižnič-ni sta na gimnaziji in v osnovni šoli Ketteja in Murna.

Knjig v tujih jezikih imajo zelo malo. Skušajo nabaviti tiste, po ka-terih gimnazijci največkrat spraš-jejo.

V podružnične knjižnice knjige največkrat vozijo in jih tam izposo-jajo. Nemogoče je kupovati po več tizedov enakih knjig. Izjema je knjižnica v Polju, za katero kupijo skoraj vedno poseben izvod. Planska knjižnična mreža za ljubljansko re-gijo je izdelana, dokler pa se je še ne da uresničiti, si pomagajo pač s pre-našanjem knjig sem in tja, da se ljudje popolnoma ne odvajajo bra-nja.

V moščanski knjižnici so knjige urejene po mednarodnem decimal-nem sistemu po področjih. Da je v splošnoizobraževalni knjižnici lepo-slovje najbolj izkoriščeno, je jasno, in v naši knjižnici je takih knjig kar 70%; 30% so priročniki, znan-stvene in poučne knjige.

Leto 1972 je veljalo kot medna-rodno leto knjige. Kaj so storili za to? Načrtali so mladinski oddelek knjižnice v Polju, poskrbeli so za kadre, sodelovali so v načrtih za raz-voj knjižničarstva na ljubljanskem območju, sodelovali tudi s skup-nostjo ljubljanskih knjižnic. Sicer je jasno, da je mednarodno leto knjige širokopotezna akcija, da pa je lahko

le opomin in spodbuda za uspeš-nejše bodoče delovanje.

Kvaliteta kadrov je zadovoljiva, vendar jih je premalo – le 8. Vsaj 12 bi jih rabili. Pogoj za knjižničarja, ki dela z bralci, je dokončna višja iz-obrazba pedagoška akademija.

„Po pravilih“ bi morala knjižnica obsegati 450 kv. m, vendar jih ima moščanska le 120. Kulturna skup-nost bo naslednje leto financirala knjižnice predvsem zunaj mestnega območja, kar pa je tudi pravilno. Končno pa knjižnico imamo in takš-no ali drugačno. Kdor rad bere, bo že našel pot. 300 starih milijonov pa za nove prostore ni.

Tudi čitalnica, ki so jo prvotno (leta 1965) hoteli preurediti v mla-dinski oddelek, pa je bilo zaradi no-silnega zidovja nemogoče karkoli spreminjati, je polno zasedena.

Knjige izposojajo za teden dni, višina izposojevalnine naj bi bila 3% kupne cene knjige. Od tega pa po-polnoma odstopajo in zaračunavajo več, do 8% za šund, manj za obvez-no šolsko berivo, poezijo, pravljice – včasih niti 1%.

Torej: če ne kupujejo več knjig, kot bi jih lahko, je to samo zaradi pomanjkanja prostora.

ALENKA LOBNJUR

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM

Obveščamo vse živinorejce na območju naše občine, ki imajo ple-menske krave in telice, da je skupščina sprejela odlok o ukrepih za pospeševanje živinoreje, v katerem je določeno, da se skočnina pla-čuje ob osemnitvi.

Po sklepu komisije za kmetijstvo in gozdarstvo z dne 13. decembra 1972 bodo na območju naše občine s 1. januarjem 1973 plačevali živinorejci za naravni pripust bikorejcem po 40 dinarjev ob prvem pripustu plemenice.

Za umetno osemnjevanje pa bodo živinorejci od navedenega dne dalje plačevali ob osemnitvi po 60 dinarjev za prvič osemnjeno plemenico neposredno osemnjevalcu.

Občinski sklad za pospeševanje kmetijstva bo v letu 1973 za vsako osemnjeno plemenico še nadalje regresiral po 15 dinarjev veterinar-ski postaji Posavje, kajti po njihovi kalkulaciji znaša za območje naše občine vsaka prva osemnitev 75 dinarjev.

SKLAD ZA POSPEŠEVANJE KMETIJSTVA

Tončka Plazar, ravnateljica VVZ Zalog

funkcionalno urejena in prostori pravilno dimenzionirani. To je svetel in zračen objekt, verjetno življenjsko bolj ugoden kot marsikateri mo-derno zidan objekt: poleg tega pa je relativno zelo poceni. Dandanes gra-dijo po svetu dosti montažnih stavb, čez 20 let pa bo verjetno še večja ekspanzija take hitre in cenene grad-nje stavb.

Pomanjkljivost je morda v tem, da niso našli rešitve za poseben pro-stor, v katerem bi bile shranjene ga-silne naprave ter razne naprave za elektriko, plin, vodo in podobne za-deve. Stavba je v celoti kvalitetno

Gneča, gneča in zopet gneča. To bi lahko rekli za knjižnico in čitalnico Jožeta Mazovca v Mo-stah